

Arrest

nr. 228 728 van 13 november 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 mei 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 mei 2019 neemt de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: L. (...),

Voornaam: J. (...)

Geboortedatum: X

Geboorteplaats: Utrecht

Nationaliteit: Nederland

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2),

- tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald, moet hij het grondgebied verlaten. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinéa 1, van de wet:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten. Betrokkene is niet in het bezit van enig identiteitsstuk.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 07.05.2019 voor misbruik van vertrouwen en afpersing, feiten waarvoor hij later mogelijk veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd ingevolge zijn vrijheidsberoving op 07.05.2019 in het bezit gesteld van de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht maar het ingevulde document is niet in het bezit van de Administratie.

Met andere woorden, de Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en /of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. Uit zijn dossier blijkt dat familieleden van betrokkene zich op het Belgische grondgebied bevinden. Het begrip "gezinsleven" in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op het artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot een beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij dit heeft gedaan. De artikelen 3 en 8 van het EVRM zijn bijgevolg niet van toepassing. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij/zij op hotel logeert.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaarvoorde openbare orde

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 07.05.2019 voor misbruik van vertrouwen en afpersing, feiten waarvoor hij later mogelijk veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 40, 41, 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet. Het middel luidt:

"1. Verzoeker heeft de nationaliteit van Nederland, waardoor hij als Unieburger moet worden beschouwd. Door de gemachtigde wordt evenwel geen acht geslagen op de nationaliteit van verzoeker.

Conform artikel 40, §3 van de vreemdelingenwet heeft ledere burger van de Unie het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, §1, eerste lid vreemdelingenwet. Artikel 41, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet stelt: "het recht op binnenkomst wordt erkend aan de burger van de Unie op voorlegging van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, of indien hij op een andere wijze kan laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet". Deze bepalingen worden geschonden door te bestreden beslissing. Artikel 41, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet stelt bovendien: "Als de burger van de Unie niet over de vereiste documenten beschikt, stelt de minister of zijn gemachtigde hem alvorens tot zijn teruggrijping over te gaan in de gelegenheid om binnen redelijke grenzen de vereiste documenten te verkrijgen dan wel zich deze binnen een redelijke termijn te laten bezorgen, dan wel op een andere wijze te laten vaststellen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet". De gemachtigde dient hiermee rekening te houden indien wordt gesteld dat verzoeker geen identiteitsstuk zou bezitten. De gemachtigde had verzoeker derhalve de gelegenheid moeten bieden om binnen de redelijke grenzen de gevraagde documenten te verkrijgen, dan wel deze zich binnen een redelijke termijn te laten bezorgen. Dit is niet het geval geweest, waardoor de gemachtigde ook deze bepaling schendt.

2. De artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de Burgerschapsrichtlijn; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 in fine en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143). Artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet laat het bestuur toe om een burger van de Unie het bevel te geven het grondgebied te verlaten, "om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid". In zijn rechtspraak licht het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ) toe dat het begrip "openbare orde" hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (HvJ 13 september 2016, C-166/14, Rendon Marin, pt. 83). Deze bepalingen worden niet gehonoreerd door de gemachtigde en derhalve geschonden."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij: "Verzoekende partij meent dat voormelde rechtsregels zijn geschonden. Verzoekende partij wijst erop dat hij als Nederlandse burger het recht heeft om drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij meent dat hij zich niet diende aan te melden bij de gemeente. Verweerder laat gelden dat alle burgers van de Unie het recht hebben om gedurende maximaal drie maanden in België te verblijven, ongeacht het doel van de hun verblijf. Evenwel dient de Unieburger zich aan te melden, zoals voorzien wordt in artikel 41bis van het Vreemdelingenbesluit: Artikel 41bis van het Vreemdelingenbesluit bepaalt:

"De burger van de Unie die naar België komt voor een verblijf van ten hoogste drie maanden en zijn familieleden die hem begeleiden of vervoegen, die niet logeren in een logementshuis dat onderworpen is aan de wetgeving betreffende de controle op de reizigers, moeten hun aanwezigheid op het grondgebied binnen de tien werkdagen nadat zij het Rijk zijn binnengekomen melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar zij verblijven, tenzij zij behoren tot één der categorieën van vreemdelingen die de Koning van deze verplichting heeft vrijgesteld. De Koning bepaalt het model van attest dat uitgereikt wordt ten bewijze van deze melding van aanwezigheid. Indien de aanwezigheid niet binnen de in het eerste lid voorziene periode gemeld werd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 euro geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, diende zij bij aankomst in België zich aan te melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar zij verbleef. Het loutere feit dat hij een Unieburger zou zijn, volstaat niet. Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

2.3. De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen ten aanzien van een burger van de Unie op grond van de artikelen 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, omdat verzoeker wordt geacht de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt: "§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid."

De verwerende partij betwist niet dat verzoeker de Nederlandse nationaliteit heeft en dus een burger van de Unie is.

De artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de Burgerschapsrichtlijn; Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 in fine en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143).

Artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet laat het bestuur toe om een burger van de Unie het bevel te geven het grondgebied te verlaten, "om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid".

De toe te passen relevante bepaling is in dit geval dus artikel 44bis van de Vreemdelingenwet. Aangezien de Vreemdelingenwet een uitdrukkelijke bepaling voorziet om een burger van de Unie het bevel te geven het grondgebied te verlaten, "om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid", is de beslissing die enkel steunt op artikel 7 van de Vreemdelingenwet onwettig. De repliek in de nota doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

De aangevoerde schending van de artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet wordt aangenomen.

Het eerste middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 mei 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC